

дѣто го празановалъ той вѣднѣ сасъ голѣмцыти си свой. Тогѣва Ирвдѣадина-та даширѣ чепала (играла), предъ Царѣтъ, и толкова оугодила Ирвдѣ, и на сѣчкити, дѣто сѣдѣли на трапѣзата, што рекалъ Ирвдѣ на нѣа проси ѿ мене каквото ты искашь, и азъ сѣчко мога да ти дамъ, и сѣ ѿвѣщѣалъ сѣ клѣтва да даде нѣй сѣчко, што бы тѣа попрѣсила, макѣрѣ да сѣ бы прѣстирѣло и до половината на Царѣство-то нѣгѣво. Подирь товѣ ѿишла тѣа при мѣйка си да сѣ посовѣтова сасъ нѣа, каквѣ нѣщо да прѣси тѣа ѿ Царѣтъ. И нейна мѣйка ѿ навчила да прѣси гла-вѣата на Іѡанна Крѣстѣтелѣ. И така Отроковѣцата ни сѣ забѣвила ни часъ, ѿми сѣ затѣкла та ѿишла при Царѣтъ, и го прѣсила така: азъ желѣа тойзи часъ да ми подадешъ на влѣдо главѣата на Іѡанна Крѣстѣтелѣ. Макѣрѣ и да сѣ показало на Царѣтъ товѣ нѣщо прѣскѣрѣно. ѿла заради клѣтвата и за онѣа ѡсобы, дѣто вѣли на трапѣзата, не рачѣлъ да и сѣ ѿричѣ ѿ товѣ. И така Спекѣлатѣратъ, (целѣтатъ) по Царѣското повелѣнѣе, ѿишѣлъ въ темницѣ-

ѣ. кѣ.

Марк.
гл. 5.
ѣ. кѣ.

ѣ. кѣ.

ѣ. кѣ.

ѣ. кѣ.